

[Glistrup]

Og hvis man får det som et lån i kreditforeningen eller til uddannelse osv., kan man gå ud og drikke rødvin for pengene, eller hvad man nu vil gøre. Der er nemlig ingen definition på forbrugslån.

Det var det første.

Det næste er, at så at sige alle, som er ved maffen, vil have så store modregningsmuligheder i de renteindtægter, de har, at de vil kunne optage snese af millioner i forbrugslån – og det vil masser af folk kunne gøre – uden at skulle betale en øre i renteaftgift.

Nej, de eneste, der bliver ramt af denne lov, som den er udformet, fru Elisabeth Arnold, er dem, hvis lån intet har med forbrugslån at gøre, dem, der har drevet en erhvervsvirksomhed og er gået nedenom og hjem.

Det er købmanden, der har måttet kridte vinduerne til, og landbrugeren, der er gået nedenom og hjem. Det er udelukkende de mennesker, som ikke har mulighed for at foretage skattetækningsmanipulationer.

Enhver, der – om man så må sige – har råd til et stort forbrug, har også råd til at inkludere i dette forbrug et sagførersalær på 1.000 kr., og så kan de undgå afgiften. De, der bliver ramt, er dem, der virkelig er slået ud af landbrugskrisen i 1981, dem, som har haft en købmandsforretning dér, hvor der er åbnet et supermarked på hjørnet, dem, som er blevet handicappet, og dem med en virksomhed i en turistby eller lignende, som er blevet slået ud af dårligt vejr. Det er udelukkende de mennesker, som er de fattigste i dette samfund overhovedet, som absolut ikke har råd til noget som helst forbrug, og som ikke har kunnet bruge de lånte penge til forbrug, der bliver ramt.

Fru Elisabeth Arnolds konklusion var stik modsat det, som dette forslag fra skatteministeren går ud på.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Jens Thoft vil jeg gerne svare opklarende: Ja, Det Radikale Venstre står naturligvis ved ændringen af det renteaftgiftsforslag, der er til behandling her.

Hvis mit indlæg har lydt lidt mere kritisk, end hr. Jens Thoft forventede, skyldes det, at jeg jo har måttet konstatere, at det er vanskeligt at være lovgiver på et område som afgiftsområdet, hvor man naturligvis bliver udsat for man-

ge intelligente menneskers krumspring for at undgå denne afgift. Derfor vil der altid være megen diskussion om, hvorvidt den rammer de rigtige eller de forkerte. Det er simpelt hen svært at lave sådan noget, og der er ikke nogen, der kommer bagefter og takker én for at have indført en god og retfærdig afgift. Sådan er det bare!

Til hr. Glistrup vil jeg sige, at det da er fuldstændig rigtigt, at der altid vil være geniale tænkere, som kan gennemskue en hvilken som helst lovgivning og finde nogle udveje, nogle smuthuller osv., og jeg tror ikke, der findes den skatteminister, som kan udtænke et system, som ikke visse geniale tænkere kan finde huller i.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Den skatteminister, som vi er belemret med i dette land, har udtænkt en ordning, der er sådan, at selv det mest uintelligente og åndssvagsdefekte menneske simpelt hen så let som ingenting kan finde en ladeport og optage massevis af forbrugslån og komme igennem med det. Det afhænger udelukkende af, om man har økonomisk styrke. Det er kun dem, der virkelig er fattige, som må vende hver 25-øre, som spinker og sparer og arbejder 80 timer om ugen, og som så går hen og afdrager i banken på den store gæld, de har, fra dengang de mistede parcelhuset eller forretningen osv., der nu oveni skal til at betale 8.000, 10.000, 12.000 kr. hvert år. Det er ikke sådan, at det er nogle få frynsetilfælde. Der vil ikke være en eneste forbrugslånemand i dette land, der kommer til at betale en øre i afgift, efter at dette er vedtaget. Det vil udelukkende blive dem, som der er al mulig grund til for samfundet at støtte og ikke sparke yderligere ud i sumpen og til sidst ud af samfundet.

Det er det, dette forslag går ud på, og det må fru Elisabeth Arnold kunne forstå.

Bollmann (CD):

Som det allerede er nævnt flere gange, bygger forslaget her på en aftale mellem regeringen og 3 andre partier, heriblandt CD.

Jeg vil gerne sige, at vi selvfølgelig står ved denne aftale, og forslaget betyder altså – alt andet lige – en lempelse af den renteaftgift, som har været under så kraftig behandling i offent-